

HLADOVÁ

Hladová snídám koláč fialové touhy, o vzduch
opírám se slzami,

hladová neuhlídám, co je pouhopouhý klam, co jsi
ty, já, my,

hladová ujídám z těch fialových koláčů vábné
drobky na kolenou

semknutých tak, že se nerozpláču, šeptajíc: Kde tě
mám,

když hladová snídám koláč fialové touhy, o vzduch
opírám se slzami,

když mé rty, bílé jak křída, vpouští fialových břehů
tón, sytý, sladký a dlouhý

tón položený mezi strunami.